

„KRAJNJI CILJ SVIH UMETNOSTI JE GRAĐEVINA“

B A U H A U S

Početak dvadesetog veka kada avangardni pokreti stupaju na umetničku scenu gubi se potreba da likovni jezik umetnika oponaša realnost. U svesti umetnika formira se slika-ideja čije je poreklo božansko i koja predstavlja duhovnu esenciju dela. Vidljive forme su stoga samo manifestacija unutrašnje ideje, misli i ličnog traganja.

U radovima Jelene Merkur ta potraga od božanskog prvobitnog impulsa do krajnjeg cilja vodi preko crteža, kom je rad autorke itekako naklonjen. Jelenin *disegno* nas uvodi u potpuno novu dimenziju u kojoj je odsustvo čoveka apsolutno. Univerzum gde uzroci i posledice ne postoje, u kom postoji samo posmatrač i nova stvarnost. Hipnotički uvučen u novu pojavnu stvarnost, posmatrač je usamljeni pojedinac koji se kreće kroz imaginarnu arhitekturu. Stvarnost u kojoj je maternji jezik geometrijska apstrakcija, koji počiva na ravnoteži, proporcijama i ritmu. Idealni prostor da se posmatračev um razgiba u potrazi za slobodom i smislom. Sloboda i stvaralaštvo su važniji od realnosti koju možemo da opipamo, omirišemo, osetimo, u kojoj se fizički krećemo. Cilj potrage za smislom i idejom koja se na platnu otelotvoruje, nije očigledan na prvi pogled. Na to pitanje ne postoji instant odgovor, odgovor je stvar iskustva, odgovor zahteva kreativni napor.

Potraga prestaje da bude intiman čin autora, onog trenutka kad posmatrač stane pred platno koje ga navodi da se zapita kakav je to nov svet koji nam se predočava? Šta se krije iza zidina i mostova? Kuda vode ti geometrizovani putevi...?

Jelena Merkur nas poziva da otvorimo vrata njenog univerzuma, da zakoračimo hrabro u njenu imaginarnu arhitekturu u potrazi za slobodom, smislom, istinom i lepotom.

Anja Andrić

Istoričar umetnosti

2022.